

ปัจจัยและระดับความเข้าใจวัฒนธรรมไทยของนักศึกษาจีนที่มีต่อการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

The Impacts of Chinese Students' Thai Cultural Competency in Teaching and Learning
in Chiang Mai University

ไฉ่เตี๋ย จาง¹ เชษฐภูมิ วรรณไพศาล² และ ชรินทร์ มั่งคั่ง³

Caidie Zhang¹ Chetthapoom Wannapaisan² and Charin Mangkhang³

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความเข้าใจในวัฒนธรรมไทยของนักศึกษาจีน 2) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อระดับความเข้าใจในวัฒนธรรมไทยของนักศึกษาจีน 3) ศึกษาระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมทักษะความเข้าใจในวัฒนธรรมไทยของนักศึกษาจีน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 391 คน โดยมีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการวิเคราะห์สถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ผลวิจัย พบว่า 1) ระดับความเข้าใจของนักศึกษาจีนต่อวัฒนธรรมไทยอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.04$) 2) ปัจจัยด้านชั้นปีที่กำลังศึกษา ประสบการณ์ในประเทศไทย ประสบการณ์การเรียนภาษาไทย ความสนใจในวัฒนธรรมไทยที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความเข้าใจวัฒนธรรมไทยแตกต่างกัน ซึ่งปัจจัยด้านความจำเป็นของการสอนวัฒนธรรมไทย และความสนใจในการสอนวัฒนธรรมไทยที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมไทยไม่แตกต่างกัน 3) ความพึงพอใจของนักศึกษาจีนต่อการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมทักษะความเข้าใจในวัฒนธรรมไทยอยู่ในระดับมาก ($M = 3.67$)

คำสำคัญ : การจัดการเรียนการสอน, ความพึงพอใจ, ความเข้าใจวัฒนธรรมไทย, นักศึกษาจีน

Article Info: Received 8 March, 2018; Received in revised form 29 April, 2020; Accepted 2 May, 2021

¹ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

อีเมล: 1241206034@qq.com

Faculty of Education, Chiang Mai University

Email: 1241206034@qq.com

² คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Faculty of Education, Chiang Mai University

³ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Faculty of Education, Chiang Mai University

Abstract

The purposes of this research were 1) To study the level comprehension of Thai culture by Chinese students 2) To study the different factors including grade, time of residence in Thailand, time spent learning the Thai language, interest in Thai culture, attitude towards Thai culture instruction, interest in Thai culture, and effect of instructional management on the level comprehension regarding Thai Culture 3) To study the level satisfaction of Chinese students with instructional management. The data collection used a questionnaire as the research tool and data was presented in the forms of analyzed frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, dependent t - t statistics, One-Way ANOVA, and differences between two groups were compared using multiple comparisons with Least Significant Difference (LSD) for assumption testing. The results of this research showed that 1) Chinese students, comprehension of Thai Culture was at the mid-level, with an average score of 3.04. 2) That different factors including grade, time of residence in Thailand, time spent learning Thai language, and interest in Thai culture have an effect on the level comprehension regarding Thai Culture. In addition, different factors including attitude towards Thai culture instruction and interest in Thai culture instructional management have no effect on the level comprehension regarding Thai Culture, and 3) The level of satisfaction of Chinese students with instructional management was at high level, with the average score of 3.67.

Keywords: instructional management, satisfaction, comprehension of Thai culture, Chinese students

บทนำ

ภายใต้กระแสการพัฒนาของความเป็นสากลในการศึกษา จำนวนนักศึกษาจีนที่ศึกษาต่อในต่างประเทศเพิ่มขึ้นทุกปี ข้อมูลแสดงให้เห็นว่า ในปี พ.ศ. 2561 จำนวนนักศึกษาจีนที่ศึกษาต่อในต่างประเทศมีทั้งหมด 662,000 คน (“A summary of the status quo and trend of the development of Chinese study abroad”, 2019) ซึ่งประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่เป็นมิตรกับจีน จีนกับไทยมีความผูกพันและติดต่อกันมาอย่างยาวนานนับแต่โบราณกาล นอกจากนี้ทั้งสองประเทศมีความร่วมมือด้านการศึกษอย่างแข็งขันและเข้มข้น นักศึกษาต่างชาติที่มีจำนวนมากที่สุดเป็นอันดับแรกในประเทศไทย คือ นักศึกษาจีน และจากสถิติปี พ.ศ. 2560 นักศึกษาจีนที่มาศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยมี จำนวน 17,055 คน (Eukeik.ee, 2019) แสดงให้เห็นว่า ประเทศไทยเป็นหนึ่งในทางเลือกสำหรับนักศึกษาจีนที่กำลังมองหาประสบการณ์การศึกษาในต่างประเทศ

เมื่อมีนักศึกษาต่างชาติเข้ามาศึกษาในหลักสูตรนานาชาติและหลักสูตรปกติเพิ่มขึ้น การให้ความรู้พื้นฐานทางด้านวัฒนธรรม เพื่อใช้เตรียมความพร้อมในการใช้ชีวิตในสถาบันอุดมศึกษาก่อนนั้น สามารถช่วยให้ผู้เรียนได้ศึกษา และสร้างความรู้ ความเข้าใจมีการเคารพยอมรับในความแตกต่างของแต่ละวัฒนธรรม เพื่อการเรียนรู้ และการอยู่ร่วมกันอย่างมีคุณภาพ เนื่องจากนักศึกษาต่างชาติส่วนใหญ่ ไม่ได้มีการเตรียมความพร้อมด้านความรู้เกี่ยวกับการดำรงชีวิตบนพื้นฐานวัฒนธรรมไทยในมหาวิทยาลัยก่อนมาศึกษาในมหาวิทยาลัย เมื่อมาศึกษาที่มหาวิทยาลัยแล้ว ทำให้เกิดปัญหาในการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัยขึ้น

ซึ่งสอดคล้องกับ Oberg (1960) ที่กล่าวไว้ว่า เมื่อบุคคลเข้าสู่สภาพแวดล้อมใหม่เป็นครั้งแรกพวกเขามักสูญเสียสัญลักษณ์ที่คุ้นเคย (familiar cues) และทำให้เกิดการช็อกทางวัฒนธรรม (culture shock)

วิธีการหนึ่งที่จะช่วยลดภาวะช็อกทางวัฒนธรรม คือ การสร้างความเห็นอกเห็นใจทางวัฒนธรรม (cultural empathy) ซึ่งเป็นวิธีการที่ใช้เพื่อช่วยให้การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการฝึกคิดในฐานะเจ้าของวัฒนธรรมดังกล่าวอย่างมีสติ และก้าวข้ามแบบแผน กรอบ หรือข้อจำกัดทางวัฒนธรรมของตนเอง เพื่อเข้าใจวัฒนธรรมอื่นตามที่เป็นอยู่ เมื่อเกิดความเห็นอกเห็นใจทางวัฒนธรรมจะเกิดการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึก เกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน ไม่รู้สึกขัดแย้งในวัฒนธรรมที่แตกต่าง และการสื่อสารเป็นไปอย่างราบรื่น (Zhao, 2006) การสร้างความเห็นอกเห็นใจทางวัฒนธรรมเป็นเรื่องสำคัญเพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจในวัฒนธรรมของเจ้าของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในนักศึกษาต่างชาติที่อาศัยอยู่ในประเทศดังกล่าว ซึ่งสามารถทำได้โดยดำเนินกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย และจัดกิจกรรมเพื่อวิเคราะห์ อภิปรายวัฒนธรรมสำคัญในห้องเรียน

สำหรับการจัดการเรียนการสอนวัฒนธรรมในนักศึกษาต่างชาติ Shen (2002) เสนอแนะว่า วัฒนธรรมที่ควรสอนให้นักศึกษาต่างชาติรับรู้ คือ (1) วัฒนธรรมทางทัศนคติ เช่น เจตจำนง ค่านิยม จริยธรรม คุณธรรมที่เป็นลักษณะเฉพาะอยู่ในระดับรากเหง้าของวัฒนธรรม และเป็นแก่นสำคัญของวัฒนธรรม ควรเน้นให้เป็นเนื้อหาสำคัญในการเรียนการสอน (2) วัฒนธรรมทางความรู้ทั่วไป เช่น ความรู้ทั่วไปของวัฒนธรรมที่เป็นวัฒนธรรมแบบแคบและเกี่ยวข้องกับภาษาน้อย (3) วัฒนธรรมทางการเข้าสังคม คือ ทักษะการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน เช่น การสอบถามทิศทาง การโดยสารรถ การซื้อของ การเช่าบ้าน การคุยโทรศัพท์ การเดินทางท่องเที่ยว (4) วัฒนธรรมในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ คือ การรู้จักสภาพเศรษฐกิจของประเทศที่อาศัยความรู้เกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางเศรษฐกิจ เช่น รู้จักกระบวนการฝากเงินและแลกเปลี่ยนเงินที่ธนาคาร (5) วัฒนธรรมในสุนทรียศาสตร์ ความงามของศิลปะ คือ การรับรู้เข้าใจศิลปะ ศึกษาคุณค่าความงามและมาตรฐานในการวินิจฉัยของศิลปะนั้นได้ (6) วัฒนธรรมในการศึกษาวัฒนธรรม คือ ความสามารถในการหาแหล่งความรู้ได้ด้วยตัวเอง รวมถึงสามารถใช้หนังสือของเจ้าของภาษาในการค้นหาคำใหม่ได้ (7) วัฒนธรรมทางปรัชญา คือ การรับรู้ทฤษฎีการศึกษาวัฒนธรรม เช่น รับรู้ลักษณะของภาษาระดับทั่วไปและโครงสร้างระดับลึกของภาษา รับรู้การสื่อสารแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับความขัดแย้งระหว่างประเทศ รู้จักความแตกต่างด้านทัศนคติด้านระหว่างประเทศ และ Hammerly (1982) ยังได้กล่าวไว้ว่า ความรู้ด้านวัฒนธรรมที่ควรนำไปใช้ในการสอน 3 ประเภท คือ 1) วัฒนธรรมทางข้อมูล ได้แก่ ข้อมูลหรือความเป็นจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับสังคมของเจ้าของภาษา 2) วัฒนธรรมของพฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมของเจ้าของภาษาในชีวิตประจำวัน 3) วัฒนธรรมทางสัมฤทธิ์ผล ได้แก่ วัฒนธรรมชั้นสูงต่าง ๆ ที่เป็นมรดกตกทอดทางอารยธรรม นอกจากนี้ Finocchiaro and Bonomo (1973) ได้เสนอแนะองค์ประกอบทางวัฒนธรรมหรือหัวข้อวัฒนธรรมที่ควรนำมาสอนในบทสนทนา หรือเปรียบเทียบกับวัฒนธรรมของผู้เรียน เช่น การใช้บัตรประจำตัว ห้องเรียน โรงเรียน ครอบครัว ชุมชน มรดกทางวัฒนธรรมอื่น

นักศึกษาจีนที่เลือกศึกษาในประเทศไทยเกิดปัญหาในการปรับตัวเข้าสังคม ซึ่งการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เพราะสามารถทำให้นักศึกษาจีนสามารถปฏิบัติตน และดำรงชีวิตให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมของสังคมไทยได้อย่างเหมาะสม มีความรู้ ความเข้าใจ และมุมมองให้ด้านวัฒนธรรมที่ถูกต้อง ส่งผลให้เกิดการยอมรับระหว่างวัฒนธรรมที่ต่างกันทำให้สามารถอยู่ร่วมกันได้ในสังคมไทยอย่างมีความสุข ดังนั้น การจัดประเภทของวัฒนธรรมไทยในด้านมารยาทไทย ประเพณีไทย การแต่งกาย อาหารไทย ศาสนาและความเชื่อ ศิลปะและดนตรี ประวัติศาสตร์ภาษาประจำชาติไทย ซึ่งเป็นเครื่องมือถ่ายทอดวัฒนธรรมไทย จึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่จะช่วยให้นักศึกษาจีนเกิดความเข้าใจวัฒนธรรมไทยมากขึ้น งานวิจัยนี้จึงต้องการศึกษา

ปัจจัยและระดับความเข้าใจวัฒนธรรมไทยของนักศึกษาจีน อันจะนำไปสู่การปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวัฒนธรรมไทยให้เหมาะสมกับความแตกต่างของผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับความเข้าใจวัฒนธรรมไทยของนักศึกษาจีน
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความเข้าใจ ได้แก่ ชั้นปีที่กำลังศึกษา ประสบการณ์ในประเทศไทย ประสบการณ์การเรียนภาษาไทย ความสนใจในวัฒนธรรมไทย ความจำเป็นของการสอนวัฒนธรรมไทย ความสนใจในการสอนวัฒนธรรมไทย ที่มีผลต่อความเข้าใจวัฒนธรรมไทยของนักศึกษาจีน
3. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมทักษะความเข้าใจในวัฒนธรรมไทยของนักศึกษาจีน

วิธีการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาจีน จำนวน 391 คน ตัวอย่างคือ นักศึกษาจีน จำนวน 91 คน ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม (questionnaire) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) (มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2551; ยี่ยัง เรื่องทอง, 2542; วิชัย พยัคฆ์โส, 2544; Bloom, 1956) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม พบว่า มีค่าเฉลี่ย (IOC) เท่ากับ 0.96

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูล จำนวน 91 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 84 ชุด โดยจำนวน 82 ชุด มีความสมบูรณ์ สามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ คิดเป็นร้อยละ 90 ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่านัยสำคัญทางสถิติ (Statistical Significant) คือ ค่า P ผู้วิจัยทดสอบสมมติฐานโดยใช้วิธีการทดสอบแปรปรวนทางเดียว ทดสอบแบบ LSD หาค่า P เมื่อค่า P มีค่าน้อยกว่า 0.05 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อ P มีค่ามากกว่า 0.05 จะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1)

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ระดับผลความเข้าใจในวัฒนธรรมไทยของนักศึกษาจีน

ผลจากแบบสอบถาม พบว่า นักศึกษาจีนมีความเข้าใจต่อคำถามเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.04$) (ตาราง 1)

ตาราง 1

ระดับความเข้าใจวัฒนธรรมไทยของนักศึกษาจีน

จำนวนข้อ	n	M
42	82	3.04

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษาจีนมีความเข้าใจต่อวัฒนธรรมไทย ด้านมารยาทไทย อยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.32$) (ตาราง 2)

ตาราง 2

ผลการวัดความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ด้านมารยาทไทย

รายการประเมิน (n=82)	M	แปลผล
1. ในการสนทนากับพระสงฆ์จะต้องใช้สรรพนามแทนตัวเอง ใช้คำว่า ผม กระผม(สำหรับผู้ชาย) ดิฉัน(สำหรับผู้หญิง) และชาวไทยทั่วไปเรียกพระสงฆ์ว่า หลวงพี่ หลวงพ่อ พระอาจารย์ พระคุณเจ้า พระสงฆ์เรียกชาวไทยทั่วไปโดยใช้คำว่า โยม ส่วนคำใช้แทนตัวผู้พูดสำหรับพระสงฆ์คือ อาตมา	3.11	ปานกลาง
2. หากมีเรื่องต้องไปเจออาจารย์ นักศึกษาควรนัดเวลากับอาจารย์ล่วงหน้า	3.99	มาก
3. เวลาที่แขกกลับ เจ้าของบ้านควรตามไปส่งที่ประตูบ้าน แต่หากมีแขกผู้ใหญ่นั่งอยู่ด้วย ไม่ควรออกไปส่ง	2.37	น้อย
4. การร่วมโต๊ะรับประทานอาหารอย่าคายกระดูก ก้างหรือเมล็ดพืชจากปากลงในจานอาหาร เวลาจะคายควรเอามือป้องปากแล้วคายลงในภาชนะที่จัดไว้	3.49	ปานกลาง
5. ผู้ที่เป็นแขกไปร่วมงานมงคล การให้ของขวัญควรให้ในเวลาแรกพบเจ้าภาพหรือโอกาสอันสมควร และกล่าวอวยพรให้เจ้าของงาน	3.66	มาก
รวม	3.32	ปานกลาง

นักศึกษาจีนมีความเข้าใจต่อวัฒนธรรมไทย ด้านประเพณีไทย อยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.36$) (ตาราง 3)

ตาราง 3

ผลการวัดความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ด้านประเพณีไทย

รายการประเมิน (n = 82)	M	แปลผล
1. ประเพณีถือศีลกินเจเป็นประเพณีที่มีการผสมผสานของลัทธิความเชื่อต่าง ๆ หลายลัทธิ ได้แก่ ลัทธิเต๋า ลัทธิขงจื้อ ลัทธิการนับถือเทวะ และพระพุทธศาสนานิกายมหายาน	2.66	ปานกลาง
2. พิธีทอดกฐินทำให้พุทธศาสนิกชนเกิดความสมัครสมานและสามัคคี เป็นการทํานุบำรุงศาสนา และจรรโลงพระพุทธศาสนา	2.44	น้อย
3. ประเพณีรดน้ำดำหัว ประเพณีรดน้ำหัวผู้ใหญ่มาจากประเพณีสงกรานต์ ที่แสดงออกถึงความเคารพนบนอบต่อผู้ใหญ่ หรือเคารพนับถือผู้มีพระคุณ เพื่อแสดงความกตัญญู	4.17	มาก
4. ประเพณีลอยกระทงมีจุดมุ่งหมายสำคัญ เพื่อเป็นการบูชาพระแม่คงคาและขอขมาพระแม่คงคา	4.07	มาก
5. เมื่อผู้ชายไทยอายุครบ 20 ปีควรบวชเป็นพระภิกษุ ซึ่งเป็นการแสดงความกตัญญูต่อบิดามารดา	3.44	ปานกลาง
รวม	3.36	ปานกลาง

นักศึกษาจีนมีความเข้าใจต่อวัฒนธรรมไทย ด้านการแต่งกายไทย อยู่ในระดับปานกลาง ($M = 2.61$) (ตาราง 4)

ตาราง 4

ผลการวัดความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ด้านการแต่งกายไทย

รายการประเมิน (n = 82)	M	แปลผล
1. รัชกาลที่ 9 ออกแบบชุดไทยเรียกว่า “ชุดไทยพระราชนิยม” ซึ่งเป็นชุดประจำชาติของฝ่ายหญิง ถึงแม้ว่าคนไทยรับเอาแบบการแต่งกายต่างชาตินมาเป็นแบบฉบับ แต่ต้องใช้ชุดพระราชนิยมแต่งในโอกาสสำคัญ หรืองานพระราชพิธี เพื่อความงดงามเป็นเอกลักษณ์ของเครื่องแต่งกายไทย	3.06	ปานกลาง
2. ชุดฉลองพระองค์สีทอง เป็นเครื่องประกอบพระราชอิสริยยศสำหรับพระมหากษัตริย์ ผ้าที่นิยมใช้ในการทำชุดฉลองพระองค์สีทองมีหลายชนิด และที่สำคัญคือ ผ้ากรองทอง และชุดฉลองพระองค์สีทองมีน้ำหนักมากถึงประมาณ 7-8 กิโลกรัม	2.76	ปานกลาง
3. การแต่งกายของชาวชาติพันธุ์แสดงเอกลักษณ์ชนเผ่า เช่น เผ่าม้ง เผ่ากะเหรี่ยง เผ่าเย้า เผ่ามูเซอ เผ่าลีซอ	2.98	ปานกลาง
4. นักศึกษามีความเข้าใจระดับใดต่อการแต่งกายสมัยรัชกาลที่ 6	1.95	น้อย
5. การแต่งกายของหญิงชาวเหนือจะนุ่งผ้าซิ่น (ผ้าถุง) ยาวเกือบถึงตาตุ่ม นิยมนุ่งทั้งสาวและคนแก่ ผ้าถุงจะมีความประณีต งดงาม ตีนซิ่นจะมีลวดลายงดงาม ส่วนเสื้อจะเป็นเสื้อคอกลม มีสีสัน ลวดลายสวยงามเช่นเดียวกันส่วนการแต่งกายของชายจะเหนือนุ่งกางเกงขายาวลักษณะแบบ กางเกงขายาวแบบ 3 ส่วน เรียกติดปากว่า “เตี่ยว” หรือ เตี่ยวสะตอ ทำจากผ้าฝ้าย ย้อมสีน้ำเงิน หรือสีดำ ส่วนเสื้อก็นิยมสวมเสื้อผ้าฝ้ายคอกลม แขนสั้น แบบผ่าอก กระดุม 5 เม็ด สีน้ำเงินหรือสีดำ เช่นเดียวกัน เรียกว่า เสื้อม่อฮ่อม ชุดนี้ใส่เวลาทำงาน	2.33	น้อย
รวม	2.61	ปานกลาง

นักศึกษาจีนมีความเข้าใจต่อวัฒนธรรมไทย ด้านอาหารไทย อยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.42$) (ตาราง 5)

ตาราง 5

ผลการวัดความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ด้านอาหารไทย

รายการประเมิน (n = 82)	M	แปลผล
1. กับข้าวไทยมักจะหันเป็นชิ้นเล็ก ๆ พอคำทั้งผักและเนื้อสัตว์ ทำให้รับประทานสะดวก ด้วยการใช้มือ ซึ่งเป็นวัฒนธรรมดั้งเดิมของไทย มักใช้นิ้วมือเพียง 3 นิ้วคือ นิ้วชี้ นิ้วกลาง และนิ้วหัวแม่มือในการรับประทาน ปัจจุบัน ใช้ช้อนและส้อมในการรับประทานอาหาร	3.07	ปานกลาง
2. ผัดไทยเป็นอาหารไทยที่สามารถรับประทานได้ทั่วประเทศไทย โดยเฉพาะในภาคกลาง ผัดไทยโดยทั่วไปจะนำเส้นเล็กมาผัดด้วยไฟแรงกับไข่ ไก่ช่ายสับ ถั่วงอก หัวไชโป๊สับ เต้าหู้เหลือง ถั่วงอกสับ และกุ้งแห้งปรุงรสด้วยพริก น้ำปลา และน้ำตาล เสิร์ฟพร้อมกับมะนาว ใบกุยช่าย ถั่วงอกสด และหัวปลีเป็นเครื่องเคียง	3.63	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

ผลการวัดความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ด้านอาหารไทย

รายการประเมิน (n = 82)	M	แปลผล
3. คนไทยภาคอีสานและคนไทยล้านนาส่วนใหญ่รับประทานข้าวเหนียว ขณะที่คนไทยภาคกลางบริโภคข้าวเจ้าเป็นอาหารหลักเหมือนคนภาคใต้	4.02	มาก
4. คนไทยนิยมรับประทานดอกของพืชเป็นอาหารมาช้านานแล้ว เช่น แกงส้มดอกแค น้ำปลาหวานสะเดา ยำหัวปลี ดอกโสนต้มจิ้มน้ำพริก และขนมดอกโสน	3.22	ปานกลาง
5. อาหารไทยโดยทั่วไปมีรสจัดจากเครื่องเทศ เนื่องจากเครื่องเทศในอาหารส่วนใหญ่มีคุณสมบัติช่วยย่อย แก้ท้องอืดเฟ้อ อาหารไทยเมื่อกินแล้วจึงสบายท้อง	3.17	ปานกลาง
รวม	3.42	ปานกลาง

นักศึกษาจีนมีความเข้าใจต่อวัฒนธรรมไทย ด้านศาสนาและความเชื่อ อยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.28$) (ตาราง 6)

ตาราง 6

ผลการวัดความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยด้านศาสนาและความเชื่อ

รายการประเมิน (n = 82)	M	แปลผล
1. ศิล 5 เป็นศีลหรือข้อห้ามในลำดับเบื้องต้นตามพระพุทธศาสนา เป็นคำสอนสำคัญของพุทธศาสนิกชน คือ เว้นจากการฆ่าสัตว์ เว้นจากการลักทรัพย์ เว้นจากการประพฤติในกาม เว้นจากการพูดเท็จ เว้นจากการดื่มสุราเมรัย	3.95	มาก
2. ธงชาติไทย หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ธงไตรรงค์มีความหมายสำคัญของธงไตรรงค์นั้นหมายถึง สถาบันหลักทั้งสามของประเทศไทย คือ ชาติ (สีแดง) ศาสนา (สีขาว) และพระมหากษัตริย์ (สีน้ำเงิน) และ สีขาว คือ ศาสนาที่หมายถึงทุกศาสนาในประเทศไทย เพราะประเทศไทยมีเสรีทางความเชื่อ	4.33	มาก
3. กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรมให้ทางราชการรับรองศาสนาในประเทศไทยไว้ 5 ศาสนา ดังนี้ ศาสนาพุทธ ศาสนาอิสลาม ศาสนาคริสต์ ศาสนาพราหมณ์-ฮินดู และศาสนาซิกข์	2.57	ปานกลาง
4. หลักสำคัญของพระพุทธศาสนามี 3 ประการ คือ พระพุทธ พระธรรมและพระสงฆ์รวมเรียกว่า พระรัตนตรัย	2.29	น้อย
5. พระพุทธศาสนาเป็นศูนย์รวมจิตใจของพุทธศาสนิกชน เพราะพุทธศาสนิกชนทุกคนจะมีความศรัทธาในคุณของพระพุทธเจ้าที่นำหลักธรรมคำสอนมาเผยแผ่แก่คนทั้งหลาย ทำให้สามารถนำไปเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตของตนเอง เพื่อประสบกับความสุขความเจริญในชีวิต	3.24	ปานกลาง
รวม	3.28	ปานกลาง

นักศึกษาจีนมีความเข้าใจต่อวัฒนธรรมไทย ด้านศิลปะและดนตรี อยู่ในระดับน้อย ($M = 2.44$) (ตาราง 7)

ตาราง 7

ผลการวัดความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ด้านศิลปะและดนตรี

รายการประเมิน (n = 82)	M	แปลผล
1. เรือนไทยภาคเหนือนิยมตกแต่งหลังคาบ้านด้วยตัวกาแล ส่วนเรือนไทยภาคใต้ในหลายพื้นที่ นิยมตกแต่งด้วยลายลูกไม้ฉลุตามชายคา และราวระเบียง	2.65	ปานกลาง
2. งานประติมากรรมไทยเป็นงานประติมากรรมอันเนื่องจากพระพุทธศาสนา จนถึงสมัยรัตนโกสินทร์ตอนกลางจึงเริ่มสร้างงานประติมากรรมที่เป็นรูปบุคคลตามแบบตะวันตก ดังนั้น ประติมากรรมมีลักษณะเฉพาะแตกต่างกันไปตามแต่ละยุคสมัย	2.51	ปานกลาง
3. งานจิตรกรรมไทยมีความโดดเด่นด้านลวดลายที่เลียนแบบธรรมชาติ เช่น ลายกันหอย และการใช้แม่สี ซึ่งได้มาจากวัสดุธรรมชาติ ในการสร้างสรรค์ผลงาน	2.52	ปานกลาง
4. ผ้าไทยมีลวดลายแตกต่างไปในแต่ละท้องถิ่น เช่น ผ้าลายน้ำไหลเป็นผ้าที่มีชื่อเสียงและถือได้ว่าเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดน่าน	2.29	น้อย
5. การพูดของตัวโขนทุกตัวไม่ว่าจะเป็นทำนองพากษ์หรือสนทนาจะมี “คนเจรจา” พูดแทนให้ทั้งสิ้น เนื่องจากโขนเป็นการแสดงที่ผู้แสดงจะสวมหัวโขนต่าง ๆ	2.18	น้อย
6. วงมโหรีมีเครื่องดนตรีหลัก ๆ ที่ใช้ในการบรรเลง ยังมีเครื่องดนตรีที่ใช้บรรเลงในวงดนตรีพื้นบ้านอีกหลายชนิด ซึ่งมีความแตกต่างกันไปในแต่ละภูมิภาค ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัสดุที่นำมาใช้ในการจัดทำซึ่งพบในแต่ละท้องถิ่น	2.18	น้อย
7. การละเล่นพื้นบ้านสำหรับผู้ใหญ่จะเป็นไปเพื่อความสนุกสนาน การกีฬาพักผ่อนหย่อนใจ รวมไปถึงเป็นการเปิดโอกาสให้คนหนุ่มสาวได้เกี่ยวพาราสีกัน เช่น การแข่งเรือ	2.72	ปานกลาง
รวม	2.44	น้อย

นักศึกษาจีนมีความเข้าใจต่อวัฒนธรรมไทย ด้านประวัติศาสตร์ภาษาประจำชาติไทย อยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.20$) (ตาราง 8)

ตาราง 8

ผลการวัดความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ด้านประวัติศาสตร์ภาษาประจำชาติไทย

รายการประเมิน (n = 82)	M	แปลผล
1. ศิลาจารึกกรุงสุโขทัยปรากฏราวพุทธศักราช 1830-2050 ใช้ภาษาบาลีสันสกฤตและภาษาไทย แสดงว่า อักษรไทยเริ่มใช้ตั้งแต่สมัยสุโขทัยเป็นต้นมา	2.43	น้อย
2. ตัวอักษรไทยมีวิวัฒนาการมาจากอักษรอมฤและอักษรขอม ซึ่งรับมาจากอินเดียตอนใต้ ในศตวรรษที่ 19 ปีพุทธศักราช 1826 พ่อขุนรามคำแหงคิดประดิษฐ์อักษรไทยโดยประยุกต์พยัญชนะที่มีอยู่เดิมมาใช้	2.91	ปานกลาง

ตาราง 8 (ต่อ)

ผลการวัดความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ด้านประวัติศาสตร์ภาษาประจำชาติไทย

รายการประเมิน (n = 82)	M	แปลผล
3. ภาษาราชการของประเทศไทยคือภาษาไทยซึ่งประกอบด้วยหน่วยเสียงสำคัญ 3 ประเภท คือ หน่วยเสียงพยัญชนะ หน่วยเสียงสระ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ เสียงพยัญชนะแบ่งออกเป็น อักษรสูง อักษรกลาง อักษรต่ำ เสียงสระในภาษาไทยแบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือ สระเดี่ยว สระประสม และสระเกินเสียงวรรณยุกต์ ในภาษาไทย จำแนกออกได้เป็น 5 เสียง	4.44	มาก
4. สมัยรัตนโกสินทร์ ภาษาไทยจึงมีหนังสือสอนไวยากรณ์ภาษาไทยเข้าหลักเข้าเกณฑ์	2.56	ปานกลาง
5. คำที่มาจากภาษาบาลี มักมีตัวสะกด และตัวตมที่เป็นอักษรซ้ำกันหรือมีตัวสะกดและตัวตม เช่น ปัญญา อัคคี ทุกข์ สัจจร ไม่ต้องตัดตัวสะกด	3.65	มาก
รวม	3.20	ปานกลาง

นักศึกษาจีนมีความเข้าใจต่อวัฒนธรรมไทย ด้านเครื่องมือถ่ายทอดวัฒนธรรมไทย อยู่ในระดับปานกลาง ($M = 2.90$) (ตาราง 9)

ตาราง 9

ผลการวัดความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยด้านเครื่องมือถ่ายทอดวัฒนธรรมไทย

รายการประเมิน (n = 82)	M	แปลผล
1. วรรณคดีไทยที่ได้รับอิทธิพลมาจากอินเดียส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับศาสนาพุทธ เนื้อสาระมีความผูกพันกับชีวิตคนไทย เป็นเรื่องสำคัญยึดเหนี่ยวจิตใจ ซึ่งเป็นข้อมูลการอ้างอิงขนบธรรมเนียมประเพณี กฎเกณฑ์ ค่านิยม และวิถีชีวิตของคนไทย	3.29	ปานกลาง
2. วรรณคดีไทยสามารถจำแนกตามรูปแบบคำประพันธ์ออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ วรรณคดีร้อยกรองและวรรณคดีร้อยแก้ว ในบรรดาคำประพันธ์ไทยที่ใช้แต่งบทร้อยกรองเป็นคำประพันธ์ที่ไทยรับแบบอย่างมาจากอินเดียซึ่งมีลักษณะบังคับไว้ตายตัวทั้งคำก็ต้องใช้คำบาลีและสันสกฤตเป็นหลัก	2.83	ปานกลาง
3. การเปลี่ยนแปลงการปกครองจากสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตย เมื่อ 24 มิถุนายน พ.ศ.2475 เป็นเหตุการณ์สำคัญที่ส่งผลต่อสังคมไทยด้านต่าง ๆ และเป็นภูมิหลังการพัฒนาวรรณคดีไทยปัจจุบัน	2.67	ปานกลาง
4. วรรณคดีประกอบขึ้นด้วยคำ 2 คำ คือ วรรณ แปลว่า หนังสือ และ คดี ซึ่งแปลว่า ทาง ดังนั้นวรรณคดีจึงแปลได้ตามรูปศัพท์ว่า “ทางแห่งหนังสือ” ซึ่งเป็นแนวทางช่วยสร้างปัญญา ยกจิตใจ และวรรณคดีทำหน้าที่สืบต่อวัฒนธรรมของชาติ	3.29	ปานกลาง

ตาราง 9 (ต่อ)

ผลการวัดความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ด้านเครื่องมือถ่ายทอดวัฒนธรรมไทย

รายการประเมิน (n = 82)	M	แปลผล
5. อิเหนาเป็นวรรณคดีเอกของไทยซึ่งได้เค้าโครงมาจากวรรณคดีอินโดนีเซีย มีคุณค่าด้านความรู้และความคิดหลายด้านและสะท้อนให้เห็นถึงชีวิตชาวไทย เช่น แสดงให้เห็นถึงความเชื่อ ประเพณี และพิธีกรรม เช่น ความเชื่อเรื่องการทำนายโชคชะตาหรือโหราศาสตร์ ดั่งตอนที่ท้าวกะหมิงภูกุหนิงจะยกทัพไปตีเมืองดาหา ก็ให้โหราทำนายดวงชะตาของเขา	2.43	น้อย
รวม	2.90	ปานกลาง

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับความเข้าใจวัฒนธรรมไทยของนักศึกษาจีน

สมมุติฐาน 1 ชั้นปีที่กำลังศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความเข้าใจวัฒนธรรม

 H_0 : ชั้นปีที่กำลังศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความเข้าใจวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน H_1 : ชั้นปีที่กำลังศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความเข้าใจวัฒนธรรมแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม พบว่า มีค่า $p < 0.05$ ใน 3 ข้อคำถาม และ มีค่า $p > 0.05$ ใน 39 ข้อคำถาม หมายความว่า ประสพการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความเข้าใจวัฒนธรรมแตกต่างกันใน 3 ข้อคำถาม และ ประสพการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความเข้าใจวัฒนธรรมไม่แตกต่างกันใน 39 ข้อคำถาม (ตาราง 10)

ตาราง 10

ชั้นปีที่กำลังศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความเข้าใจวัฒนธรรมแตกต่างกัน

รายการประเมิน (n = 82)	p
1. ประเพณีรดน้ำดำหัว ประเพณีรดน้ำหัวผู้ใหญ่มาจากประเพณีงานสงกรานต์ ที่แสดงออกถึงความเคารพนบถนอบต่อผู้ใหญ่ หรือเคารพนับถือผู้มีพระคุณ เพื่อแสดงความกตัญญู	0.020
2. พระพุทธศาสนาเป็นศูนย์รวมจิตใจของพุทธศาสนิกชน เพราะพุทธศาสนิกชนทุกคนจะมีความศรัทธาในคุณของพระพุทธเจ้าที่นำหลักธรรมคำสอนมาเผยแผ่แก่คนทั้งหลาย ทำให้สามารถนำไปเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตของตนเอง เพื่อประสพกับความสุขความเจริญในชีวิต	0.049
3. วรรณคดีประกอบขึ้นด้วยคำ 2 คำคือ วรรณ แปลว่า หนังสือ และ คดี ซึ่งแปลว่า ทาง ดังนั้นวรรณคดีจึงแปลได้ตามรูปศัพท์ว่า “ทางแห่งหนังสือ” ซึ่งเป็นแนวทางช่วยสร้างปัญญา ยกจิตใจ และวรรณคดีทำหน้าที่สืบต่อวัฒนธรรมของชาติ	0.000

 $p < 0.05$

สมมุติฐาน 2 ประสพการณ์ในประเทศไทยที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความเข้าใจวัฒนธรรม

 H_0 : ประสพการณ์ในประเทศไทยที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความเข้าใจวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน H_1 : ประสพการณ์ในประเทศไทยที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความเข้าใจวัฒนธรรมแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม พบว่า มีค่า $p < 0.05$ ใน 6 ข้อคำถาม และมีค่า $p > 0.05$ ใน 36 ข้อคำถาม หมายความว่า ประสพการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความเข้าใจวัฒนธรรมแตกต่างกันใน 6 ข้อคำถาม และ ประสพการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความเข้าใจวัฒนธรรมไม่แตกต่างกันใน 36 ข้อคำถาม (ตาราง 11)

ตาราง 11

ประสพการณ์ในประเทศไทยที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความเข้าใจวัฒนธรรมแตกต่างกัน

รายการประเมิน (n = 82)	p
1. เวลาที่แขกลากลับ เจ้าของบ้านควรตามไปส่งที่ประตูบ้าน แต่หากมีแขกผู้ใหญ่ผู้นั้นอยู่ด้วย ไม่ควรออกไปส่ง	0.015
2. ชุดฉลองพระองค์สีทอง เป็นเครื่องประกอบพระราชอิสริยยศสำหรับพระมหากษัตริย์ ผ้าที่นิยมใช้ในการทำชุดฉลองพระองค์สีทองมีหลายชนิด และที่สำคัญคือ ผ้ากรองทองและชุดฉลองพระองค์สีทองมีน้ำหนักมากถึงประมาณ 7-8 กิโลกรัม	0.037
3. นักศึกษามีความเข้าใจระดับใดบ้างต่อการแต่งกายสมัยรัชกาลที่ 6	0.014
4. กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรมให้ทางราชการรับรองศาสนาในประเทศไทยไว้ 5 ศาสนา ได้แก่ ศาสนาพุทธ ศาสนาอิสลาม ศาสนาคริสต์ ศาสนาพราหมณ์-ฮินดู และศาสนาซิกข์	0.025
5. วรรณคดีไทยที่ได้รับอิทธิพลมาจากอินเดียส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับศาสนาพุทธ เนื้อสารมีความผูกพันกับชีวิตคนไทย เป็นเรื่องสำคัญยึดเหนี่ยวจิตใจ ซึ่งเป็นข้อมูลการอ้างอิงขนบธรรมเนียมประเพณี กฎเกณฑ์ ค่านิยม และวิถีชีวิตของคนไทย	0.046
6. วรรณคดีประกอบขึ้นด้วยคำ 2 คำคือ วรรณ แปลว่า หนังสือ และคดี ซึ่งแปลว่า ทาง ดังนั้นวรรณคดีจึงแปลได้ตามรูปศัพท์ว่า “ทางแห่งหนังสือ” ซึ่งเป็นแนวทางช่วยสร้างปัญญา ยกจิตใจ และวรรณคดีทำหน้าที่สืบต่อวัฒนธรรมของชาติ	0.009

$p < 0.05$

สมมติฐาน 3 ประสพการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความเข้าใจวัฒนธรรม

H_0 : ประสพการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความเข้าใจวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประสพการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความเข้าใจวัฒนธรรมแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม พบว่า มีค่า $p < 0.05$ ใน 2 ข้อคำถาม และมีค่า $p > 0.05$ ใน 40 ข้อคำถาม แปลว่า ประสพการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความเข้าใจวัฒนธรรมแตกต่างกันใน 2 ข้อคำถาม และ ประสพการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความเข้าใจวัฒนธรรมไม่แตกต่างกันใน 40 ข้อคำถาม (ตาราง 12)

ตาราง 12

ประสพการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความเข้าใจวัฒนธรรมแตกต่างกัน

รายการประเมิน (N=82)	p
1.เมื่อผู้ชายไทยอายุครบ 20 ปี ควรบวชเป็นพระภิกษุ ซึ่งเป็นการแสดงความกตัญญูต่อบิดามารดา	0.011
2.วรรณคดีประกอบขึ้นด้วยคำ 2 คำคือ วรรณ แปลว่า หนังสือ และคดี ซึ่งแปลว่า ทาง ดังนั้นวรรณคดีจึงแปลได้ตามรูปศัพท์ว่า “ทางแห่งหนังสือ” ซึ่งเป็นแนวทางช่วยสร้างปัญญา ยกจิตใจ และวรรณคดีทำหน้าที่สืบต่อวัฒนธรรมของชาติ	0.001

$p < 0.05$

สมมุติฐาน 4 ความสนใจในวัฒนธรรมไทยที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความเข้าใจวัฒนธรรม

H_0 : ความสนใจในวัฒนธรรมไทยที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความเข้าใจวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความสนใจในวัฒนธรรมไทยที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความเข้าใจวัฒนธรรมแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม พบว่า มีค่า $p < 0.05$ ใน 3 ข้อคำถาม และ มีค่า $p > 0.05$ ใน 39 ข้อคำถาม แปลว่า ประสพการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความเข้าใจวัฒนธรรมแตกต่างกันใน 3 ข้อคำถาม และ ประสพการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความเข้าใจวัฒนธรรมไม่แตกต่างกันใน 39 ข้อคำถาม (ตาราง 13)

ตาราง 13

ความสนใจในวัฒนธรรมไทยที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความเข้าใจวัฒนธรรมแตกต่างกัน

รายการประเมิน(N=82)	p
1.ประเพณีลอยกระทงมีจุดมุ่งหมายสำคัญ เพื่อเป็นการบูชาพระแม่คงคา และขอขมาพระแม่คงคา	0.032
2.งานประติมากรรมไทยเป็นงานประติมากรรมอันเนื่องจากพระพุทธศาสนา จนถึงสมัยรัตนโกสินทร์ ตอนกลางจึงเริ่มสร้างงานประติมากรรมที่เป็นรูปบุคคลตามแบบตะวันตก ดังนั้น ประติมากรรมมีลักษณะเฉพาะแตกต่างกันไปตามแต่ละยุคสมัย	0.050
3. การพูดของตัวโจนทุกตัวไม่ว่าจะเป็นทำนองพากษ์หรือสนทนาจะมี “คนเจรจา” พูดแทนให้ทั้งสิ้น เนื่องจากโจนเป็นการแสดงที่ผู้แสดงจะสวมหัวโจนต่าง ๆ	0.015
$p < 0.05$	

สมมุติฐาน 5 ความจำเป็นของการสอนวัฒนธรรมไทยที่แตกต่างกันส่งผลต่อระดับความเข้าใจวัฒนธรรม

H_0 : ความจำเป็นของการสอนวัฒนธรรมไทยที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความเข้าใจวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความจำเป็นของการสอนวัฒนธรรมไทยที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความเข้าใจวัฒนธรรมแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม พบว่า มีค่า $p > 0.05$ ใน 42 ข้อคำถาม แปลว่า ประสพการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความเข้าใจวัฒนธรรมไม่แตกต่างกันใน 42 ข้อคำถาม

สมมุติฐาน 6 ความสนใจในการสอนวัฒนธรรมไทยที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความเข้าใจวัฒนธรรม

H_0 : ความสนใจในการสอนวัฒนธรรมไทยที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความเข้าใจวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความสนใจในการสอนวัฒนธรรมไทยที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความเข้าใจวัฒนธรรมแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม พบว่า มีค่า $p > 0.05$ ใน 42 ข้อคำถาม แปลว่า ประสพการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความเข้าใจวัฒนธรรมไม่แตกต่างกันใน 42 ข้อคำถาม

ตอนที่ 3 ระดับผลความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวัฒนธรรมไทยของนักศึกษาจีน

ข้อมูลจากแบบสอบถาม พบว่า นักศึกษาจีนมีความพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย อยู่ในระดับมาก ($M = 3.67$) (ตาราง 14)

ตาราง 14

ผลความพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวัฒนธรรมไทยของนักศึกษาจีน

รายการประเมิน (n =82)	M	แปลผล
1. การเรียนการสอนช่วยส่งเสริมทักษะในการแปลความหมายของคำสำคัญเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย โดยใช้ภาษาไทย	3.66	มาก
2. การเรียนการสอนช่วยส่งเสริมทักษะในการแปลสาระสำคัญเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยใช้ภาษาไทย	3.74	มาก
3. การเรียนการสอนช่วยส่งเสริมทักษะในการแปลเนื้อหาทั่วไปเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยใช้ภาษาไทยเป็นคำพูดของตนเอง	3.62	มาก
4. การเรียนการสอนช่วยส่งเสริมทักษะในการยกตัวอย่างมาอธิบายการเชื่อมโยงระหว่างวัฒนธรรมที่ครูสอนกับประสบการณ์จริงในชีวิตประจำวัน	3.82	มาก
5. การเรียนการสอนช่วยส่งเสริมทักษะในการยกตัวอย่างมาอธิบายอิทธิพลจากวัฒนธรรมที่ครูสอนที่มีต่อสังคมไทยในปัจจุบัน	3.54	มาก
6. การเรียนการสอนช่วยส่งเสริมทักษะในการคาดคะเนอิทธิพลจากวัฒนธรรมที่ครูสอนที่มีต่อสังคมไทยในอนาคต	3.54	มาก
7. การเรียนการสอนช่วยส่งเสริมทักษะในการยกตัวอย่างมาเปรียบเทียบความแตกต่างวัฒนธรรมระหว่างไทยและจีน	3.67	มาก
8. การเรียนการสอนช่วยส่งเสริมทักษะในการแบ่งประเภทของพฤติกรรมที่เกี่ยวกับประเพณีและวัฒนธรรมไทยของคนไทย	3.95	มาก
9. การเรียนการสอนช่วยส่งเสริมทักษะในการสรุปโครงสร้างวัฒนธรรมไทย	3.65	มาก
10. การเรียนการสอนช่วยส่งเสริมทักษะในการอธิบายการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมไทยตามลำดับ	3.52	มาก
รวม	3.67	มาก

อภิปรายผล

นักศึกษาจีนมีความเข้าใจต่อวัฒนธรรมไทย อยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.04$) แสดงว่า นักศึกษาจีนมีความเข้าใจในวัฒนธรรมไทยยังไม่ดีพอ จึงมีความจำเป็นที่ต้องเพิ่มความรู้ความเข้าใจด้านวัฒนธรรมไทยให้มากขึ้น จนเกิดความเข้าใจในวัฒนธรรมไทย คือ สามารถอธิบายชี้แจง โดยการแปลความ ตีความ สรุปความของวัฒนธรรมไทยและยกตัวอย่างประกอบวัฒนธรรมไทยได้ นอกจากนี้ พบว่า ปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ ชั้นปีที่กำลังศึกษา ประสบการณ์ในประเทศไทย ประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทย ความสนใจในวัฒนธรรมไทย ความจำเป็นของการจัดการเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย ความสนใจในการจัดการเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย มีผลต่อความเข้าใจวัฒนธรรมไทยของนักศึกษาจีนเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

นักศึกษาจีนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวัฒนธรรมไทยในภาพรวมในระดับพอใจมาก และเมื่อพิจารณารายละเอียดทีละข้อ พบว่า นักศึกษาจีนมีความพึงพอใจในระดับมากทุกรายการ สรุปได้ว่า นักศึกษาจีนพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนที่มีประโยชน์ในการส่งเสริมทักษะความเข้าใจวัฒนธรรมไทย ซึ่งสอดคล้องกับกฎแห่งความพึงพอใจ (Law of Effect) เมื่อผู้เรียนได้รับความพอใจ จะทำให้พันธะหรือสิ่งเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองมีความเข้มแข็งมั่นคง หรือหากผู้เรียนได้รับความพอใจจากผลของการกระทำกิจกรรม ก็จะเกิดผลดีกับการเรียนรู้ทำให้อยากเรียนรู้เพิ่มมากขึ้นอีก (อารี พันธมณี 2534) ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนวัฒนธรรมไทยสำหรับนักศึกษาจีนในท้องเป็นวิธีหนึ่งที่มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจวัฒนธรรมไทย

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นข้อมูลเบื้องต้นต่อสถานศึกษาและครูผู้สอนนักศึกษาจีน เนื่องจากนักศึกษาจีนมีความต้องการและความปรารถนาในการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยอย่างมาก แต่ด้วยผลการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยอยู่ในระดับปานกลาง จึงจำเป็นต้องมีหลักสูตรหลักที่จะนำไปสอนอย่างเป็นระบบในด้านวัฒนธรรมไทยให้นักศึกษาจีนและนักศึกษาต่างชาติอื่น ๆ เพิ่มแหล่งการเรียนรู้ในวัฒนธรรมไทย ขยายเนื้อหาวัฒนธรรมไทยให้กับนักศึกษาจีน และมีวิธีที่เหมาะสมในการสอนวัฒนธรรมไทยสำหรับนักศึกษาจีนและนักศึกษาต่างชาติอื่น ๆ ในอนาคตต่อไป นอกจากนี้ ผลการศึกษาที่แสดงถึงปัจจัย ได้แก่ ชั้นปีที่กำลังศึกษา ประสบการณ์ในประเทศไทย ประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทย ความสนใจในวัฒนธรรมไทย ความจำเป็นของการจัดการเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย ความสนใจในการจัดการเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย ที่ส่งผลต่อระดับความเข้าใจของนักศึกษาจีนเพียงเล็กน้อย จึงมีความจำเป็นเพื่อหาปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งเสริมและเพื่อให้เกิดความเข้าใจวัฒนธรรมไทย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2551). *วัฒนธรรมไทย*. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 ยิ่งยง เรืองทอง. (2542). *พื้นฐานวัฒนธรรมไทย*. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
 วิชัย พยัคฆ์โส. (2544). *ภาษาควรจำ วัฒนธรรมควรรู้*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
 อารี พันธมณี. (2534). จิตวิทยาการเรียนการสอน. ต้นอ้อ.

ภาษาอังกฤษ

- A summary of the status quo and trend of the development of Chinese study abroad. (2019, September 7)
<https://www.iimedia.cn/c1020/74107.html>
 Bloom, B., (1956). *Taxonomy of educational objectives: The classification of educational goals. Handbook: Cognitive domain*. Longmans.
 Eukeik.ee. (2019, October 25). *International students: Opportunities for private university*.
<https://marketeeronline.co/archives/128077>
 Finocchiaro, M., & Bonomo, M. (1973). *The foreign language learner: A guide for teachers*. Regents.

- Hammerly, H. (1982). Contrastive phonology and error analysis. *International Review of Applied Linguistics in Language Teaching*, 20(1), 17-32. <http://dx.doi.org/10.1515/iral.1982.20.1-4.17>
- Oberg, k. (1960). Cultural shock: Adjustment to new cultural environments. *An International Review*, 7(4), 177-182. <https://doi.org/10.1177/009182966000700405>
- Shen, Z. (2002). *Teaching cultural for high-level international students. In Teaching Chinese as a foreign language in East China*. Shanxi People.
- Zhao, G. (2006). The barriers to empathy in intercultural communication. *Academic Exchange*, (3), 167-169.